

கம்பீரத்தலைவர் கலைஞரின் பெரும்புகழ் ஒங்குக!

நமது உள்ளத்தில் அழியா ஓவியமாய், உயர்த் தனிக் காவியமாய் நிலைத்திருக்கும் உலகத் தமிழி னத்தின் ஒப்பற்ற தலைவர் - உயிரணைய தலை வர் கலைஞர் அவர்களின் 80ஆவது ஆண்டு ந்னைவு தினம் ஆகஸ்ட் 7.

இப்போது தான், “எழுந்து வா! எங்கள் தலைவர்! எங்கள் உயிரே! உணர்வே! என காவோ! மருத்து வமனைக்கருகிலிருந்து கடடுக்கடங்காத உடன்பி ற்ப்புகள் எழுப்பிய ஒலி, கடல் கடந்து வாழும் தமிழர் உள்ளத்தில் கவலையையும், கண்ணீரையும், சிந்த வைத்தது போன்றதொரு படக்காட்சி நமது நெஞ்சில் நழுவாடுகிறது!

அறிவில் அண்ணாவையும், ஆயுளில் பெரியா றையும் பிரதிபலித்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தனக்கும் மறைவு உண்டு என்று தமிழர் மனமெல் லாம் துடிதுடிக்கச் செய்து, சாவில்லா சரித்திரப் பொன்னோட்டில் இடம் பெற்ற நான் இந்த ஆகஸ்ட் 7.

கடந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி யில் தொடங்கி, இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையென இருபெரும் நூற்றாண்டு களின் அறுதாண்டிற்கும் மேலான இந்திய தமிழக அரசியல் வரலாற்றில் மையப் புள்ளியாக, வர லாற்று நிகழ்வாக தனது ஒவ்வொரு இயக்கத்திலும், நகர்வினும் நிறைந்திருந்த தலைவர், தன்னை ஆளாக்கி, அரசியல் சொல்லித்தந்த அண்ணனது இதயத்தை அவரிடம் ஒப்படைத்து ஒய்வெடுக்கச் சென்றநான் இந்த ஆகஸ்ட் 7.

சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இந்தியாவில் தங்களது ஆளுமைகளை நிலைநிறுத்திய தலைவர்களில் பெரும்பாலும் ராஜாவிட்டுப் பிள்ளைகள், சமஸ்தா னாதிபதிகளின் வாரிசுகள், குட்டிக் குடேரர்கள், மேலைநாடுகளில் ஆக்ஸ்போர்டிலும், ஹாரோவிலும், கேம்பிரிட்ஜ்ஜிலும் படித்தவர்கள் என்றுதான் பட்டியல் நீண்டது.

விரல்விட்டு சொல்லக்கூடிய அளவில் தான் சாமான்யர்கள், அடித்தட்டு மக்களின் நிலை யுணர்ந்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் அரசியலில் அரங் கேற்றமாயினர்.

அந்த வரிசையில் பஞ்சாயத்து அளவில் கூட அன்றைக்கு இல்லாத திருக்குவளையில் நடுத் தர இசைவேளாளர் குடும்பத்தில் பிறந்து, நாடா ளுமன்றத்தின் தலைவர்களை, பிரதமர்களை பலமுறை உருவாக்கிய ராஜதந்திரமும், சாணக் கியத் தனமும் மிகுந்திருந்த தலைவர் தான் நமது உயிரினும் மேலான தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்.

80-களில் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி காலத்தில், திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில் அறங்காவலர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை கொலையுண்ட போது, அதுபற்றி தி.மு.க.வின் பெரும் கண்டனம்.

எதிர்ப்பு, விவாதங்கள் எழுந்தபோது பணிந்து போன முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். ஓய்வு பெற்ற நீதி பதி பால் அவர்களின் தலைமையில் ஒரு கமிஷனை அமைத்து, அதன் தீர்ப்பையும் பெற்றி ருந்தார்.

தீர்ப்பு ஆளுங்கட்சிக்கு அவலம் ஏற்படுத்தும் வகையில் இருந்ததால், அதை வெளியிடாமலும் வைத்திருந்தார்.

வெகுண்டெழுந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான திமுக தொண்டர்களுடன் மது ரையிலிருந்து திருச்செந்தூர் வரை 200 கிலோ மீட் டர் நீதி கேட்டு, நெடும்பயணத்தை தனது கடும் உடல்நலமையும் பொருட்படுத்தாமல் மேற் கொண்டார்.

அப்போதும் தனது இயல்பான மந்தத்தையும், மௌனத்தையுமே தொடர்ந்தார் எம். ஜி. ஆர்.

அதே நிலையில் சட்டப்பேரவை கூடியது. பேர வையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர் கள் முதலமைச்சரைப் பார்த்து, திருச்செந்தூர் முரு கன் கோயில் அறங்காவலர் சுப்பிரமணியசுவாமி கொலையுண்ட வழக்கிற்காக அமைக்கப்பட்ட நீதி பதி பால் கமிஷன் அறிக்கை எங்கே? எனக்கேட்க,

எம்.ஜி.ஆர். மௌனம் சாதிக்க, சற்றும் நிதானிக் காமல் தலைவர் கலைஞர் பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நீதிபதி பால் கமிஷன் அறிக்கையை முதலமைச்சர் வெளியிட மறுப்பதால், நான் வெளி யிடுகிறேன். என்று தனது கோப்பிலிருந்த பால் கமி ஷன் அறிக்கை நகலை பேரவையில் வெளியிட்டிடு, பெரும் பரபரப்பை, எம்.ஜி.ஆர். உள்ளிட்ட அமைச்ச ரவைக்கு, பதற்றத்தை உண்டாக்கினார்.

வெகுநேரம் கழித்து, ஆசுவாசமடைந்த முதல மைச்சர் எம். ஜி. ஆர். வசந்த மண்டபத்தில் சுற்றி யிருந்த அமைச்சர்களிடம் அமைதியாய் கேட்டா ராம், “ இந்த அரசாங்கத்தை நம்தான் நடத்துகி ரோமா? அல்லது கலைஞர் நடத்துகிறாரா? ” என்று.

அரசாங்கத்தின் மிகமிக முக்கியமான ஆவணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் கைகளுக்குக் கிடைக்கிற தென்றால், எம். ஜி. ஆர் எத்தனை ஏமாளித்தன மாய் இருந்தாரென்பதைவிட, தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் எவ்வளவு சாதாரண மிக்கவராக இருந்தா ரென்பது அவரது தொண்டர்களான நமக்கு பெருமை தரும் செயலல்லவா!

அதே போல் சற்றொப்பு இதே காலகட்டத்தில் நாடாளுமன்ற மாநிலங்களவை தேர்தல் வருகிறது.

**வழக்கறிஞர்
வெ. அன்புவாணன்**

கழக கொள்கை
பரப்பு துணைச்
செயலாளர்

தி.மு.க. வசம் 24 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். வெற்றி இலக்கையடைய 36 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆதரவு தேவை என்ற நிலையில் தயங்காமல் துணிவுடன் தனது வேட்பாளராக இன்றைய கழகப் பொருளாளர் டி. ஆர். பாஸு அவர்களை தலைவர் கலைஞர் அவர் கள் அறிவித்தார்.

எம். ஜி. ஆர் தனது உறுப்பினர்களை உற்றுப் பார்த்தார். உறுபோட்டுப் பார்த்தார். சத்தியம் வாங்கி வைத்தார்.

36 வாக்குகள் பெற்று தி.மு.க. வேட்பாளர் டி ஆர். பாஸு வெற்றி பெற்றார். இதுவரைக்கும் தெரி யாது எப்படித்தான் இந்த எண்ணிக்கை வந்த தென்று!

அது தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் அரசியல் சதுரங்கம். அதில் அவர் எப்போதும் வெற்றிவீரனா கவேத் திகழ்ந்தார்.

இப்படியல்லாமல் அரசியல் வானில் அரை நூற் றாண்டு காலமாக தலைப்புச் செய்தியாக நின்று, அதிர்வேட்டு, வானவேடிக்கைகளை நிகழ்த்திய அசாதாரண திறமைமிக்க தலைவர் கலைஞர் அவர் கள் இன்று நம்முடன் இல்லை.

அவரது வளர்ப்பாய், வார்ப்பாய் ஐந்தாண்டு காலம், அளவிடமுடியாத மக்கள் நல திட்டங்களை செயல்படுத்திய திராவிட பேரரசர் முத்துவேல் கரு ணாநிதி ஸ்டாலின் எனும் மகத்தான தலைவர் நம்மை இன்று வழிநடத்துகிறார்.

தமிழினத்தை கழிந்துவிட்ட இருளகல இன் னும், இன்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பணி நாளுக்கு, நான் தேவையெனும் நிலையில் கோட்டையில் அரங்கேறும் கோமாளிக் கூத்துக்களுக்கு, தற்குறி தர்பாரின் தரம் தாழ்ந்த பேச்சுக்களுக்கு தடைபோட, விடையெழு த புறப்பட்டு விட்டார் தென்னவர் போற்றும் மன்னவர்! நமது சின்னவர்! உதயநிதி அவர்கள்.

திராவிட இயக்கங்களின் பெரும் பணி உதயநிதி அவர்கள் மூலம் சீனப் பெருஞ்சுவர் போல திராவி டப் பெருஞ்சுவராக நீள்கிறதே, என்ற வன்மம், பொறாமை, பொச்சரிப்பு, தீயர் கைது, என பகல் பொழுது முழுவதும் அலைகழிப்பு.

இப்படித்தான் தலைவர் கலைஞர் அவர்களை 1965-ல் மொழிப்போரில் பாளையங்கோட்டை சிறைக்கு கொண்டு செல்ல பெரும் அலைகழிப்பை நடத்தியது அன்றைய காங்கிரஸ் அரசு. அதைப்போ லவே இந்தக் காடெடி அரசும் உதயநிதி அவர்களை வைத்தப்பதாக எண்ணி, தேர்தல் தோல்வியில் துவண்டிருந்த தொண்டர்களுையெல்லாம் ஒற்று மையாய் திராவிடத்தேரை வடம்பிடித்து இழக்கும் வழியை, வசதியை ஆக.4ந்தேதியன்று செய்து தந்தது.

சென்னையிலிருந்து தஞ்சை செல்லும் சாலை யாங்கும் தி.மு.க.வின் தினவெடுத்தப் பெரும்படை கடடுக்கடங்காமல், காட்டு தர்பார் காவல் துறையின் அடக்குமுறைகளுக்கு அஞ்சாமல், எதிர்காலத்தில் இந்த இயக்கத்தை, இனத்தை வழிநடத்தும் இளம் தலைவனுக்கு தங்கள் ஆதரவைத் தெரிவிக்க காத் துக்கிந்தனர்.

இதற்கு இணையான கூட்டம் தமிழகமெங்கும் காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டு, கல் யானை மண்டபங்களில் அடைப்பட்டு கிடந்தோம்.

மொத்தத்தில் தேர்தல் தோல்விகள் தி.மு.க. தொண்டர்களை கவலைகொள்ளச் செய்யுமே யன்றி, கடமையிலிருந்து ஒருபோதும் தள்ளி நிற் கவைக் காது என்பதை தமிழ்நாடு மீண்டும், மீண்டும் உணர்ந்திட்ட நாளாகவே நமது சின்ன வர் கைதான நான் அமைந்தது.

ஒருமுறை நமது அறிவியக்கப் பெருந்தலை வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், “ தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, அமைச்சர்களாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக கோட்டைக்குள் நுழையுப் போது, அடக்கத்தின் காரணமாக தலையை தாழ்த்தி, உள்ளே சென்றோம். ஆனால் தமிழிற் காக, தமிழினத்திற்காக சிறைக்கோட்டம் சென்ற போது, தலை நிமிர்ந்தபடி தான் சென்றோம்!” என் றார்.

அதைப்போலத்தான் கிளம்பிற்றுக்காண் தமிழ் சிங்கக்கூட்டமென தமிழ்நாடு முழுவதும் அலை அலையாக பெருங்கூட்டம் சின்னவர்க்காய் சிறை யேகியது.

இத்தகு தீரமிகு வரலாற்றுப் பேரியக்கமாம் நமது கழகத்தை கண்ணின் இமையோல் காத்து வளர்த்த பெருவீரர்! முத்தமிழறிஞர்! சங்கத்தமிழ் பொங்கும் தங்கத் தலைவர்! தமிழுவேள் தலைவர் கலைஞ ரின் பெரும்புகழ் உரைத்து . அமைதிப் பேரணி யால் கடற்கரையில் அறிவாசான் அண்ணாவிற்கு அருகில் துயில்கொள்ளும் தனது தலைவருக்கு மல குரஞ்சலி செலுத்துகிறார் நமது திராவிடப் பேரரசர் தளபதியவர்கள்!

தமிழின் விடிவாலுக்காக வீரல் தேய எழுதியவர்! குரல் தேயப் பேசியவர்!

கால் தேய நடந்து கடமையாற்றிய கம்பீரத் தலைவர் கலைஞரின் பெரும்புகழ் உரைத்து, அலை கடலோரம் அமைதிப் பேரணியில் சங்கமிப்போம்!

தலைவா! உன் புகழ் வாழ்க!

தந்தை பெரியாழம்

சிந்தைநிறை அண்ணாவும்

விந்தையென ஒருருவாய்

வந்தள்கள் மன்னவனே!

“வீழ்வதுநாம் என்றாலும்

வாழ்வதுநம் தமிழ்” என்றே

ஆழ்மனத்தி லே,பதிய

அனைவருக்கும் சொன்னவனே!

அகர்ச்செந் தமிழுக்கோர்

அரணாக வாழ்த்தவனே!

சிகரத்தின் உயரத்தில்

செம்மொழியை வைத்தவனே!

இன்னலுற்று வெஞ்சிறையிற்

வெந்தவனே! எந்தமிழர்

முன்னேறப் படிக்கடாய்

முதுகெலும்பைத் தந்தவனே!

அடல்மறவர், யாருக்கும்

அஞ்சாத தமிழர்என

உடன்பிறப்புப் பெரும்படைய

உருவாக்கி வென்றவனே!

தென்புலத்தை மீட்கவந்த

தீரர்களை, வீரர்களை

அன்பு முகங்காட்டி

அரவணைத்துச் சென்றவனே!

மொட்டிழிந்த மலர்த்தேனாய்

முயால் குடித்தவனே!

கட்டறுத்துப் பகைவெல்லக்

கணைகள் விடுத்தவனே!

கொட்டியிற் சிறைப்பட்டும்

கொஞ்சதமிழ் அன்னைக்கு

மட்டற்ற எழுச்சியா

மாலை தொடுத்தவனே!

முன்விழித்து நீஎழுந்த

வேலின் நுனிக்கூர்மை

வில்லம்பின் போர்ப்பாய்ச்சல்!

நூலின் மதிநுட்பம்!

நுண்ணோக்கும் தொலைப்பார்வை!

ஆலின் விழுதாசி

அடிமரத்தைத் தாங்கிநிற்க,

“ஸ்டாலின்” எனும்எங்கள்

“தளபதி”யைக் கொடுத்தவனே!

ஊளையிடும் நரிக்குலத்தை

உன்பேரன் “உதயநிதி”

வாள்சுழற்றிக் களையிடும்

வளவன்அந்தச் சோழன்போல்

தூள்படுத்தும் காட்சியிலே

தொண்டர் பெருங்கூட்டம்

தோள்சிலிர்க்கும் எழுச்சி!உன்றன்

தொடர்ச்சி!கொள்கை நீட்சியன்றோ!

மறையுமோ அழகுமுகம்?

மறக்குமோ ஆசைமுகம்?

உறங்கினால் கனவிலும்

உனதுமுகம்! எந்தவனவா!

நினைவுநான் உனக்கில்லை!

நேற்று,இன்று, நாளைஉன்னை

நினையாத நான்ஒன்று

நிச்சயமாய் எமக்கில்லை!

வாராது போல்வந்த

மாமணிநின் திருவுடையச்

ஈரக் கடலைகள்

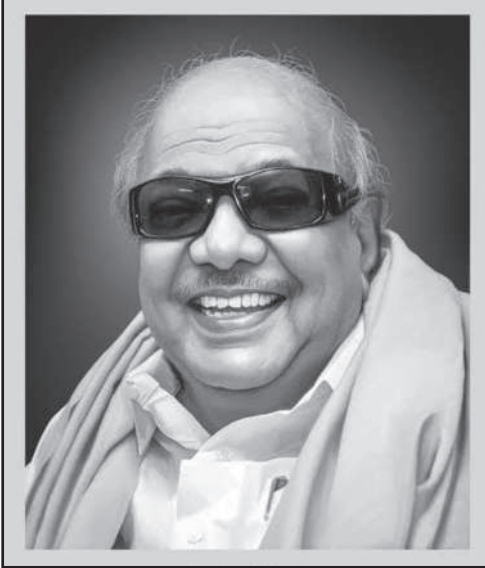
எப்போதும் வணங்கிஎழும்!

கோள்களும்உன் பெயர்போற்றிக்

கொண்டாடும்! நாட்காட்டித்

தாள்களும்உன் பொதுவாழ்வுச்

சாதனையைக் கவியாடும்!

மூப்பிலும்நீ தமிழ்நாட்டை

முழுவதுமாய் சுற்றிவந்து

காப்பாற்றி வைத்ததனால்

கைகூப்பும் என்டிசையும்!

மேற்குமலைத் தொடர்ச்சியிலே

மிதந்துவரும் காற்றும்,உன்

நாற்காலச் சக்கரத்தை

நாடிவந்து முத்தமிழும்!

மழைமுகில்உன் எழுதுகோல்

மையில்,மையல் கொண்டதனால்

பொழியும்இளந் தூறல்எனும்

பூத்தூவி உனைவணங்கும்!

வெண்ணிலவின் தலைமையிலே

விண்மீன்கள் கூட்டம்இந்த

மண்மீதுள் நினைவிடத்தில்

மலர்வளையம் வைக்கவரும்!

ஓங்கும்எழிற் பூவனங்கள்

ஓன்றாகி அனிலிவகுத்துத்

தூங்கும்உன்றன் கல்லறையில்

தோரணமாய் காட்சிதரும்!

முன்விழித்து நீஎழுந்த

பின்,விழிக்கும் சூரியன்உன்

பொன்மடிக்குக் கண்விழித்துத்

தன்வணக்கம் சொல்லவரும்!

நோற்றுவத்தால் பிறந்தவனே!

நூலகநூல் அத்தனையும்

ஆற்றாமல் படபடக்கும்!

அறிவுமகள் உன்பிரிவால்!

தோற்றமுண்டு! முடிவில்லை!

துவங்கும்உன்பேர் காலம்வென்று

வீற்றிருக்கும் பெரும்பேறு!

விழாவெடுக்கும் வரலாறு!

கலைவணங்கும்! சிலைவணங்கும்!

“கருவில்வந்த திரு”நின்னை

மலைவணங்கும்! வான்வணங்கும்!

வையகமே உனைவணங்கும்!

உலகமொழி அத்தனையும்

ஒருகுடைக்கீழ் வந்துநின்று

தலைவணங்கும்! உனதுபுகழ்

தமிழ்போல வாழ்க!என்றே!

வென்றெழுமோம் சோதனையை!

வெறிப்பகையை முறியடிப்போம்!

என்றும்உன்றன் வழிநடப்போம்!

இனஉரிமை மீட்டுப்போம்!

ஒன்றுபட்டுத் தோழரெல்லாம்

“உயிர்எமக்குக் கழகம்”என

நின்றெழுமோம்! என்றுஎது

நினைவிடத்தில் சூளுரைப்போம்!

**கவிச்சுடர்
கவிதைப்பித்தன்**